

På landskonferencen var der debat om danske frikirkers situation i 2016. De øvrige paneldeltagere forholdt sig meget kritisk til staten og den igangværende lovgivning. Ole Lundegaard derimod, havde følgende pragmatiske udlægning (uddrag)

Samtidig tror vi på adskillelse af stat og kirke. Det er ikke en sund alliance. Kirken skal være fri til at være kirke. Men vi mener samtidig, at man kan have offentligt arbejde samtidig med at man er baptist. Der er endda baptister, der er og har været ansat i militær og politi, hvor magtanvendelse er en forudsætning. Det tjener både os og almenvellet bedst, at vi sammen med alle mennesker – uanset race, religion, osv. — arbejder fælles, der hvor vi bor, for at sikre det bedste og det mest retfærdige samfund for alle.

Vores rolle i stat-kirke debatten er efter min mening ikke at presse på for at få den lutherske kirke løsrevet fra staten. Det er deres egen opgave! Vi har for vores vedkommende opnået den frihed fra staten, som anabaptisterne drømte om, og denne frihed har vi sammen med alle andre religiøse grupper.

Vores opgave i forhold til den lutherske kirkes søstre og brødre er at samtale med dem om, hvordan vi sammen kan være vidner for Jesus og virke for Guds rige. Men beslutningen om adskillelse af stat og kirke skal komme fra de berørte parter, dvs. Folkekirke og Folketing! Det er ikke vores kamp.

Der er nogen, der mener, at vi med statsanerkendelsen i 1950'erne indgik en uheldig alliance med staten,

og at denne alliance har ført til tilbagegang for menighederne. Vi er blevet for pæne. Vi skal tilbage til noget oprør mod staten. Det mener jeg ikke! Jeg tror, at vi skal kultivere fredelige og gode relationer til alle dele af samfundet, hvor det overhovedet er muligt, herunder statsadministration og lokale administrationer i kommunerne – naturligvis så længe vi kan fastholde vores egen bekendelse af tro på Kristus og vidne for ham. Det øjeblik, vi forhindres i dét, er det en ny situation.

De fleste af os, er meget glade for de gode forhold vi har til stat og kommune, når det gælder støtte til vores ungdomsarbejde. Vi budgetterer i BiDs regnskab med indtægter fra Tips og Lotto! Hvis vi betragter vores relation til staten som et onde – som det sommetider er blevet formuleret i dagspressen – kunne vi begynde med at takke nej til pengene!

Vi har været i medierne adskillige gange siden begyndelsen af 2000 tallet. Og som regel er vi blevet fremstillet (og nogle gange måske selv været årsag til det) som nogle der var lidt fornærmede og sure og helst vil holde os for os

selv. Staten var noget fælt noget, vi ikke ville have med at gøre. Det bilde, synes jeg ikke, vi bør opretholde. Jeg ville ønske, at næste gang vi kom i mediernes søgelys, var det fordi vi havde gjort noget markant for at støtte svage og oversete i samfundet, fordi vi udviste en radikal anden livsstil end den almindelige, i vores lettere psykotiske overforbrugssamfund.

Jeg ville ønske, at det havde at gøre med, at vi talte andres sag, og ikke vores egen.